

สืบราชการลับ



ไ ม่นานต่อมาก็เกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นอีก เพราะพวกชาวบ้านพากันรวมตัวมาร้องเรียนเรื่องการจัดสรรที่ทำกิน ที่ทางการจัดสรรให้อย่างไม่เป็นธรรม ทำให้ท่านเจ้าเมืองต้องออกมาเจรจากับพวกชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนเหล่านั้น แต่ไม่ว่าเจรจาอย่างไรก็ไม่เป็นผลใด ๆ ทั้งสิ้น

เมื่อท่านมหาเสนาบดีทราบข่าวว่า การเจรจาไม่เป็นผลสำเร็จ ท่านก็ไม่รอช้า รีบไปสอบถามข้อมูลจากพวกชาวบ้านที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน ทำให้ท่านทราบต้นสายปลายเหตุที่แท้จริงของการก่อกบฏในครั้งนี้ว่า พวกชาวบ้านกลุ่มนี้ไปซื้อที่ดินที่ทางการเปิดให้จับจองเพื่อทำมาหากิน แต่พอทางการได้เงินไปแล้ว กลับไม่แบ่งที่ดินให้ตามที่ตกลงกับพวกชาวบ้านไว้ เช่น ตกลงกันไว้ว่าจะต้องได้ที่ดินจำนวน ๒๐ ไร่ แต่เมื่อถึงเวลาทางการกลับมอบที่ดินให้เพียงแค่ ๑๐ ไร่ เท่านั้น ซึ่งทำให้พวกชาวบ้านเหล่านั้นเกิดความทุกข์ใจและไม่พอใจเป็นอย่างมาก



๒๒

22 ธันวาคม 2554

ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ มีพวกชาวบ้านอีกกลุ่มหนึ่งออกมาข่มขู่พวกชาวบ้านที่เสียผลประโยชน์ว่า ให้เงียบ ๆ ไว้ ห้ามพูดและห้ามเรียกร้องอะไรกับทางการทั้งสิ้น ถ้าไม่ทำตามจะต้องเดือดร้อนยิ่งกว่านี้ ซึ่งงานนี้มีพวกชาวบ้านบางคนไม่เชื่อ ออกมาโวยวายเพื่อเรียกร้องสิทธิของพวกตน แต่แล้วในที่สุดพวกชาวบ้านเหล่านั้นก็ถูกพวกชาวบ้านกลุ่มที่ออกมาข่มขู่รวมทำร้ายร่างกายจนบาดเจ็บปางตาย

นอกจากนั้นยังมีข่าวลืออย่างหนาหูไปถึงพวกชาวบ้านที่เสียผลประโยชน์ว่า พวกชาวบ้านกลุ่มที่มาข่มขู่นี้ ร่วมมือกับทางการ เพื่อจะซื้อที่ดินในราคาที่ถูกกว่า และได้ทำเลดี ๆ ไปก่อนชาวบ้านที่เสียผลประโยชน์ ซึ่งชาวบ้านที่มาข่มขู่นี้ บางคนก็เป็นคนแปลกหน้าที่ไม่รู้มาจากเมืองไหน ซ้ำร้ายความขัดแย้งดังกล่าวนี้ยังเกี่ยวโยงไปถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูงอีกด้วย หน้าซำตานเจ้าเมืองก็ยิ่งถูกตั้งข้อสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พวกชาวบ้านที่เสียผลประโยชน์และถูกรังแกยิ่งทวีความโกรธแค้นบรรดาเจ้าหน้าที่ของทางการ ที่ประจำอยู่ในหัวเมืองแห่งนั้นมากยิ่งขึ้น

เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นถึงขนาดนี้ ข้าราชการระดับสูงอีกท่านหนึ่งจึงทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานความเมตตาเรื่องคดีความในครั้งนี้ เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่อาจมีข้าราชการระดับสูงในพื้นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นพระราชาก็ร้อนพระราชหฤทัยเป็นยิ่งนัก เพราะถ้าไม่รีบจัดการปัญหาให้จบโดยเร็ว อาจจะทำให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้นภายในพื้นที่เขตหัวเมืองสำคัญแห่งนั้นได้ เนื่องจากหัวเมืองนั้นเป็นเขตหัวเมืองชายแดนที่มีพื้นที่รอยต่อติดกับแคว้นกันชนฝั่งทิศเหนือ (แคว้นของพระราชบิดาของพระราชาเอกะเกร) ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างแคว้นของพระราชองค์ที่ออกบวชกับแคว้นกันชนฝั่งทิศเหนือไม่สู้ดีนัก เพราะที่ผ่านมามีการ



กระทบกระทั่งกันตามแนวตะเข็บชายแดนอยู่เรื่อย ๆ ดังนั้นเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในเขตหัวเมืองชายแดน
แห่งนั้น จึงถือเป็นสิ่งที่เปราะบางและอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของแคว้นในอนาคตได้

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ จึงทำให้ท่านมหาเสนาบดีพยายามคลี่คลายปัญหาในครั้งนี้อย่างเร่งด่วนที่สุด ด้วยการ
ส่งคนของท่านเข้าไปสืบหาข่าวภายในพื้นที่อยู่เสมอ ๆ และไม่นานต่อมาก็มีเอกสารเรียกตัวจากส่วนกลางมาถึง
ท่านมหาเสนาบดี ให้รีบเดินทางกลับเมืองหลวงด่วน เพราะพระราชารับสั่งให้พระราชโอรสทรงเป็นผู้แทนพระองค์
ในการเสด็จไปที่เขตหัวเมืองชายแดนแห่งนั้น เพื่อตัดสินคดีความสำคัญในครั้งนี้ ด้วยเหตุนี้ทางส่วนกลางจึง
เรียกตัวท่านมหาเสนาบดีกลับมาทำหน้าที่ประสานงานในการสอบสวนคดีความร่วมกับพระราชโอรส และคุ้มกัน
พระราชโอรสในการเสด็จไปยังเขตหัวเมืองชายแดนแห่งนั้น

เมื่อท่านมหาเสนาบดีเดินทางกลับมาถึงเมืองหลวงแล้ว ท่านไปเข้าพบคณะเสนาบดีและนายทหารชั้นผู้ใหญ่
หลายคน รวมถึงเข้าเฝ้าพระราชโอรสด้วย

สาเหตุที่ท่านมหาเสนาบดีได้รับเลือกให้เป็นผู้ประสานงานในการสอบสวนคดีความร่วมกับพระราชโอรส ก็
เพราะทางส่วนกลางรู้สึกไม่ไว้วางใจข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และนายทหารระดับสูงของหัวเมืองชายแดนแห่งนั้น
เพราะดูเหมือนพวกเขาจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตครั้งนี้ด้วย

ดังนั้น ทางส่วนกลางจึงแต่งตั้งและมอบหมายให้ท่านมหาเสนาบดีมารับหน้าที่นี้ ซึ่งทางส่วนกลางก็มอบให้
ท่านมีอำนาจหน้าที่อย่างเต็มที่รองจากพระราชโอรสในการดำเนินการคลี่คลายคดีนี้อีกด้วย



LD

24 ธันวาคม 2554

เมื่อท่านมหาเสนาบดีได้พบกับพระราชโอรสอีกครั้ง ท่านรู้สึกดีใจเป็นอย่างมาก แม้พระราชโอรสก็ดีพระทัยเช่นกันที่จะได้ทำงานร่วมกับคนที่คุ้นเคย เพราะต่างเห็นฝีมือลายมือกันมาแล้ว และด้วยความที่ทั้งสองฝ่ายอยากจะช่วยเหลือพวกชาวบ้านที่กำลังได้รับความเดือดร้อน ทุกท่านจึงไม่รอช้า รีบเดินทางไปยังเขตหัวเมืองชายแดนที่กำลังมีปัญหาในทันที

เมื่อพระราชโอรสเสด็จไปถึงหัวเมืองชายแดนที่อยู่ติดกับแคว้นกันชนฝั่งทิศเหนือพร้อมด้วยท่านมหาเสนาบดีแล้ว ก็ไม่รอช้า รีบปฏิบัติภารกิจแก้ไขปัญหานั้นทันที

สำหรับกลยุทธ์แรกในการแก้ปัญหา ก็คือ ท่านมหาเสนาบดีเรียกสายข่าวที่ท่านส่งไปในพื้นที่ก่อนที่ท่านจะเดินทางกลับมายังเมืองหลวง มาสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องความเดือดร้อนของพวกชาวบ้าน ทำให้ทราบว่า ที่พวกชาวบ้านพากันออกมาประท้วงก็เพราะทางการแบ่งปันปันส่วนที่ดินทำกินอย่างไม่เป็นธรรม

เมื่อพระราชโอรสทรงทราบข้อมูลจากสายข่าวของท่านมหาเสนาบดีแล้ว ก็ทรงใช้พระราชอำนาจรับสั่งเรียกตัวบรรดาข้าราชการที่ดูแลหัวเมืองแห่งนั้นมาสอบสวนทันที

พระราชโอรสทรงทำงานร่วมกับท่านมหาเสนาบดีโดยแบ่งคณะทำงานออกเป็นฝ่ายบู๊และฝ่ายบุ๋น พระราชโอรสทรงทำหน้าที่เป็นฝ่ายบุ๋น คือ ทรงใช้วิธีการสอบสวนอย่างนุ่มนวลละมุนละไม ด้วยท่าทีที่รอมชอมประนีประนอม เพื่อให้ข้าราชการเหล่านั้นยอมคายความลับออกมาแต่โดยดี



๒๒

24 ธันวาคม 2554

ส่วนข้าราชการที่ปากแข็ง พระราชโอรสทรงส่งต่อให้ฝ่ายบู๊ คือ ท่านมหาเสนาบดี เป็นคนสอบสวนแทนแบบเดียว ๆ โดยใช้วิธีกดดันหรือข่มขู่ทั้งทางวาจาและกำลัง เพื่อให้ยอมบอกข้อมูลที่แท้จริง

หลังจากทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ทั้งสองฝ่ายก็ได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า คดีในครั้งนี้เป็นคดีที่ใหญ่มาก โดยถือเป็นการผิดกฏรับขึ้นเลยก็ว่าได้ เพราะมีผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่หลายคน หน้าซ้ายยังมีอีกหลาย ๆ หัวเมืองที่ทำการทุจริตแบบนี้ และที่แย่ไปกว่านั้นก็คือ คดีนี้ยังพัวพันไปถึงข้าราชการระดับสูงที่อยู่ในเมืองหลวงอีกด้วย

เมื่อเป็นดังนี้ พระราชโอรสจึงรับสั่งให้จับกุมตัวข้าราชการที่มีส่วนรู้เห็นกับเรื่องนี้ไปลงโทษตามความผิด และทรงสืบสวนสอบสวนหาผู้กระทำความผิดเพิ่มต่อไปอีก

ในตอนนั้นท่านเจ้าเมืองยังไม่ถูกสอบสวน แต่ก็รู้สึกร้อน ๆ หนาว ๆ เพราะข้อมูลต่าง ๆ เริ่มจะเชื่อมโยงเข้ามาใกล้ตัวของท่านมากขึ้นเรื่อย ๆ และยิ่งท่านเจ้าเมืองเห็นพระราชโอรสทรงดำเนินการสืบสวนและสอบสวนอย่างเอาจริงเอาจังเช่นนั้น ท่านก็พอที่จะรู้ชะตาชีวิตของตัวเองแล้วว่า คราวนี้เห็นทีจะเดือดร้อนแน่ ๆ เมื่อเป็นดังนี้ ท่านเจ้าเมืองจึงตัดสินใจมอบตัว และสารภาพความจริงแบบหมดเปลือกว่า ท่านเสนาบดีผู้ฉ้อฉลในเมืองหลวงสั่งการไปยังเจ้าเมืองที่อยู่ในเขตหัวเมืองต่าง ๆ ว่า ให้จัดสรรที่ดินทำกินผืนใหม่แก่พวกชาวบ้าน โดยให้มีการคิดค่าภาษีล่วงหน้ารวมเข้าไปด้วย ซึ่งท่านเจ้าเมืองร่วมกับพวกเศรษฐีในเมืองที่อยากได้ที่ดินเพิ่ม ก็ร่วมกันวางแผนโกงที่ดินทำกินของพวกชาวบ้าน โดยท่านเจ้าเมืองให้พวกเศรษฐีส่งคนของตัวเองไปจับจองที่ดินทำกินเอาไว้ จากนั้นก็ขายและจัดสรรที่ดินเหล่านั้นให้คนของพวกเศรษฐีก่อน ทำให้พวกชาวบ้านทั่ว ๆ ไปไม่ได้รับการจัดสรรที่ดินอย่างไม่เป็นธรรม คือได้ที่ดินไม่เท่ากับขนาดที่ตกลงกันไว้กับทางการตั้งแต่ว่างแรก



๒ 24 ธันวาคม 2554

หลังจากท่านเจ้าเมืองได้รับเงินในการจับจองที่ดินจากชาวบ้านมาแล้ว ก็ส่งเงินส่วนหนึ่งไปให้ท่านเสนาบดีผู้
ฉ้อฉลในเมืองหลวง และยกยอกเงินอีกส่วนหนึ่งเข้ากระเป๋าของตัวเอง

สาเหตุที่ท่านเจ้าเมืองยอมมอบตัวและสารภาพความจริงกับพระราชโอรสนั้น ก็เพราะความกลัว อีกทั้งท่าน
เจ้าเมืองยังต้องการจะเป็นพยานชี้ตัวผู้ที่อยู่เบื้องหลังขบวนการทุจริตคอร์รัปชันทั้งหมดในครั้งนี้อีกด้วย

เมื่อพระราชโอรสทรงรับฟังข้อมูลที่แท้จริงจากท่านเจ้าเมืองท่านแล้ว พระองค์ก็ทรงพิจารณาเห็นว่า ท่าน
เจ้าเมืองไม่เข้าข่ายของบุคคลที่จะเป็นพยานได้ เนื่องจากมิได้มามอบตัวด้วยความรู้สึกผิดแต่อย่างใด แต่มาเพราะ
กลัวว่า เรื่องเดือดร้อนกำลังจะมาถึงตัว

ด้วยเหตุนี้พระราชโอรสจึงรับสั่งให้จับกุมตัวท่านเจ้าเมืองมาลงโทษ แต่ด้วยความที่คำให้การของท่านเจ้า
เมืองเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี ส่งผลให้จับกุมตัวกลุ่มเศรษฐีจอมละโมภและพรรคพวกได้ทั้งหมด ดังนั้นพระราชโอรส
จึงรับสั่งให้จับกุมเฉพาะท่านเจ้าเมืองแต่เพียงคนเดียว ส่วนครอบครัวของท่านถือว่าไม่มีความผิด จึงพระราชทาน
อภัยโทษให้ ทั้ง ๆ ที่ความผิดตามกฎหมายในยุคนั้น ต้องจับกุมมาลงโทษทั้งครอบครัว เพราะถือเป็นการกระทำการ
ทุจริตต่อพระราชา ซึ่งถ้าเป็นหนังสือก็คงถูกประหารชีวิต ๓ ชั่วโมงไปแล้ว

หลังจากพระราชโอรสทรงทราบความจริงทั้งหมดแล้ว พระองค์ทรงจัดสรรที่ดินคืนให้พวกชาวบ้านอย่าง
เป็นธรรม ทำให้ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นในหัวเมืองแห่งนั้นสงบและเรียบร้อยลงไปได้เปลาะหนึ่ง แต่ทว่าความ
วุ่นวายยังไม่จบอยู่เพียงเท่านี้ เพราะเมื่อพระราชโอรสทรงสืบสวนอย่างละเอียดมากขึ้น ก็ทรงพบว่ากลุ่มพวก



๒๒

24 ธันวาคม 2554

ชาวบ้านที่เศรษฐีจ้างวานให้มาจับจองที่ดินทำกินนั้น บางคนไม่ได้เป็นคนของแคว้นนี้ แต่เป็นคนที่แอบเข้ามาจาก
แคว้นอื่น อีกทั้งพระองค์ยังทรงสืบสวนจนทรงทราบข้อมูลที่แน่ชัดในเชิงลึกอีกด้วยว่า มีเสนาบดีบางคนเกี่ยวข้อง
กับขบวนการอุกฉกรรจ์ที่ก่อการกำเริบขึ้นในครั้งนี้ด้วยจริง ๆ ดังนั้นพระราชโอรสจึงทรงส่งเรื่องนี้ไปยังส่วนกลาง เพื่อ
ดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป